

FESTIVAL D'ESTIU DE BARCELONA

Pere Faura explora la mort al Mercat

► 'Rèquiem nocturn' s'inspira en 'All that jazz', de Bob Fosse

MARTA CERVERA
BARCELONA

Tancar-se i conivire durant 15 dies al Mercat de les Flors ha sigut el peatge que han hagut de pagar els intèrprets de *Rèquiem nocturn*, del coreògraf Pere Faura, per poder estrenar allà l'obra aquesta nit. Pujarà a escena després d'un llarg i complex periple marcat per la incertesa provocada per la Covid.

Seguint els protocols de seguretat, la desena d'intèrprets d'entre 20 i 63 anys van conivire dues setmanes al Mercat per poder tocar-se en escena i ballar. «Va ser com passar unes colònies al Mercat», recorda Faura. Dormir en lliteres i menjar les delícies del Soleá, un dels bars amb més assidus del Montjuïc teatral, «va ser divertit al principi», admet. «Però al cap de dues setmanes ja en teníem prou. Superada la prova, ens alegrem molt de poder tornar a anar a dormir a les nostres cases i reunir-nos només per assajar», diu el coreògraf i ballari, admirador declarat de Fosse, de qui recupera algun número del seu premiat film. *All that jazz* (1979), guanyadora de quatre Oscars i de la Palma d'Or a Cannes, sempre l'ha fascinat per l'actitud vital del seu protagonista, un coreògraf i director entregat totalment a la seva passió per la dansa, que decideix viure al màxim fins al final malgrat els seus problemes de salut.

TRISTAN PEREZ-MARTIN

► Pere Arquillué, a l'esquerra, amb els ballarins en una escena de 'Rèquiem nocturn'.

Enfrontar-se a la mort d'una manera alegre i personal era l'objectiu de Faura quan fa tres anys va començar a pensar en aquest muntatge que qualifica de «musical contemporani». Està interpretat per veterans i novells de l'escena. Compta amb professionals de referència, com la coreògrafa Montse Colomer i l'actor Pere Arquillué. En l'obra, Faura el converteix en una espècie de *deus ex machina* que filosofa sobre la mort, la dansa i el teatre. També compta

amb dos sòlids músics en directe, Pere Jou i Aurora Bauzá, que alternen bases gravades amb teclats, saxo, trompeta i guitarra.

VISIÓ MÉS LLUMINOSA I SEXI // «En *Rèquiem nocturn* vull oferir una visió més lluminosa, sexi, pròxima i familiar de la mort». Si cal acomiadar-se, millor fer-ho de manera festiva. El coreògraf mai oblidarà com va alterar la societat la presència quotidiana de l'amenaça del virus. «La pandèmia ha obligat a adaptar la co-

reografia, a repensar-la. La Covid-19 travessa de manera transversal tota l'obra, perquè era impossible parlar de la mort i obviar-la després de tot el que ha passat». Faura va decidir realitzar importants canvis en la dramaturgia i l'escenografia. També va haver de buscar substituït per a un dels seus ballarins –seleccionat entre els més de 200 que es van presentar al càsting– que va optar per la sanitat. «Era infermer i va preferir agafar un altre camí», aclareix.

Bones intencions i resultat molt pobre

CRÍTICA El muntatge de Carme Portaceli mai agafa volada

JOSÉ CARLOS SORRIBES
BARCELONA

Aquest sembla ser el Grec de les urgències, i les presses acostumen a ser mala companyia. El festival va trontollar per l'efecte de la pandèmia i alguns artistes van posar fil a l'agulla contra rellotge per afrontar la programació. Ho va fer amb nota la companyia Baró d'Evel en la inauguració i no es va moure amb el mateix encert el muntatge de Carme Portaceli, el segon de l'apartat teatral vist a l'amfiteatre.

Aquests dies que vivim de pandèmia, el teatre i les ganes de viure, sota un prisma alhora existencial, literari i polític, es reuneixen en un muntatge de títol inacabable i una mica premonitori del que vendrà: *No passa cada dia que algú ens necessiti (de fet, no és gens habitual que algú ens necessiti)*. Es tracta d'una referència a l'*Esperant Godot*, de Beckett (un breu fragment d'aquesta peça hi posa el tancament). Portaceli va acceptar el repte d'arxivar la seva versió de *La casa de los espíritus*, d'Isabel Allende, i va aixecar molt de pressa, i es nota, un muntatge que perd vol en tot just 10 minuts.

LECTURA DRAMATITZADA // Un total de 18 intèrprets van fent torns en una copiosa, gairebé feixuga, lectura dramatitzada que s'inspira en *La pesta*, de Camus, però que es ramifica de forma capritxosa. És com si d'un barret de copa es tragués un paperet on hi digués: per començar Angélica Liddell, després un trosset de Shakespeare, de Koltés, Borges, Caryl Churchill o la falla de la formiga i la cigala. Un potatge, en definitiva, que es fa indigest malgrat l'afany que hi posa tot l'elenc al llarg d'una escenografia laberíntica amb plataformes en alt.

No només hi ha textos que es llegeixen, també cançons de The Sey Sisters i de Carme Conesa, i dansa a càrrec d'una altra gran, Sol Picó. Aquest pack és el millor, tot i que es fa inevitable la sensació que tot està ficat amb calçador. Com les projeccions en directe amb pintura al fons de pedra de l'amfiteatre, o d'imatges gravades. Bones intencions, en resum, sense un òptim resultat.

INTERPRETACIÓ FEMENINA

Anna Sahun, premi Margarida Xirgu

M. C.
BARCELONA

L'actriu Anna Sahun (Barcelona, 1975) va ser proclamada ahir guanyadora del Premi de Teatre Memorial Margarida Xirgu. La distinció que destaca la millor interpretació femenina de la temporada teatral barcelonina és una iniciativa de

l'Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB) i l'Ajuntament de Molins de Rei, on va néixer la famosa actriu catalana que dona nom al guardó. Sahun, que va participar a *La Riera*, a TV-3, va formar part de l'ampli i sòlid repartiment de *Justícia*, aplaudida obra de Guillem Clua sobre la història recent de Catalunya, di-

► Anna Sahun.

rigida per Josep Maria Mestres i estrenada a la Sala Gran del TNC al febrer. Hi interpretava una dona amb un matrimoni en hores baixes i una vida marcada per l'allargada ombra del seu influent pare, un prohom de la burgesia catalana, diputat convergent en el pujolisme.

El premi compta amb la col·laboració de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya; el Col·legi Oficial de Joiers, Orfebres, Rellotgers i Gemòlegs de Catalunya (JORG); l'ICUB de l'Ajuntament de Barcelona, i el Festival Grec i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona.